

РЕШЕНИЕ

№ 97

гр. Монтана, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР СЕМОВ

при участието на секретаря ПЕПА В. ИЛИЕВА
като разгледа докладваното от КРАСИМИР СЕМОВ Административно наказателно дело № 20221630200336 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.).

С Наказателно постановление № 12-2200028/04.03.2022г. на Директор Дирекция "Инспекция по труда" - Монтана на „Т.С. ЕООД гр.Бяла Слатина, ЕИК xxxxxxxx, представлявано от управителя Т. П. Т., в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева на основание чл.415, ал.1 от КТ, за административно нарушение по смисъла на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда (КТ).

Недоволно от Наказателното постановление „Т.С. ЕООД гр.Бяла Слатина, ЕИК xxxxxxxx, чрез управителя Т. П. Т., моли да бъде отменено.

С Разпореждане № 385/29.03.2022г. съдът даде указания на жалбоподателя „Т.С. ЕООД гр.Бяла Слатина, ЕИК xxxxxxxx, представлявано от управителя Т. П. Т. на основание чл.60, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), че следва с допълнителна жалба, да посочи всички доказателства, на които се позовава, заради бланкетността на първоначално подадената жалба.

В изпълнение на указанията, с допълнителна жалба вх. № 3084/11.04.2022г. по описа на регистратурата на МРС, „Т.С. ЕООД гр.Бяла

Слатина, ЕИК xxxxxxxx, представлявано от управителя Т. П. Т., моли НП № 12-2100028/04.03.2022г. на Директор Дирекция "Инспекция по труда" – Монтана, да се отмени като незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалните и процесуалните правила. В писмена защита се излагат идентични доводи от жалбоподателя ЮЛ.

Въззиваемата страна Дирекция "ИТ" Монтана чрез ст. юрисконсулт СИЛВИЯ КРЪСТЕВА пледира да се потвърди НП по изложени доводи в съдебно заседание и в писмена защита. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди във връзка с доводите на страните, намира жалбата за допустима и частично основателна.

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в законния срок от управителя Т. П. Т..

Разгледана по същество жалбата е частично основателна по следните съображения:

При извършена проверка на място на 16.12.2021г. и по документи на 11.01.2022г. по спазване на трудовото законодателство от инспектори към Дирекция „ИТ” - Монтана в магазин за обувки, находящ се в гр.Монтана, ул.Цар Борис III № 17Б, обект на „Т.С. ЕООД гр.Бяла Слатина (технически погрешно посочено - гр.Враца), ЕИК xxxxxxxx, представлявано от управителя Т. П. Т. било установено, че дружеството в качеството на работодател НЕ е изпълнило задължително за изпълнение предписание № 5, дадено при предходна проверка на Дирекция „ИТ” – гр.Монтана с Протокол изх. № 19033/19.03.2021г. (технически погрешно посочена датата - 09.03.2021г.), а именно работодателят да не допуска заетите работници и служители да полагат извънреден труд, извън смисъла на чл.144 от КТ – основание чл.143, ал.2 от КТ. Определеният срок на изпълнение на предписанието е 10.04.2021г. Видно от представеният на място на 16.12.2021г. поименен график за работа за месец август 2021г. се констатирало, че Б.М.Б. на длъжност „продавач-консултант” на дата 14.08.2021г. е била в почивка, но видно от представената книга за дневни финансови отчети за 2021г. се констатирало, че лицето Б.М.Б. на този ден е положила извънреден труд извън смисъла на чл.144 от КТ, тъй като е била на

работа и е удостовери́ла това с подписа си в книгата.

За извършената поредна проверка св.П. СТ. АНГ. съставила протокол № ПР 2141464/11.01.2022г., връчен по надлежен ред на упълномощеното лице М. Р. Т.. За установеното нарушение по чл.415, ал.1 от КТ св.П. СТ. АНГ. в присъствието на св.З. Б. АВР. и св.МЛ. КР. П. съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 12-2200028/07.02.2022г., който бил съставен в присъствието на Т., и връчен на упълномощеното лице М. Р. Т.. Срещу съставения АУАН не постъпили писмени възражения от дружеството работодател. В АУАН упълномощеното лице НЕ отразило възражения.

На базата на изготвения АУАН № 12-2200028/07.02.2022г., Протокол за извършена предходна проверка с изх. № 19033/19.03.2021г., връчен по надлежен ред на 19.03.2021г. на упълномощеното лице М.Т., Протокол за извършена проверка с № ПР 2141464/11.01.2022г., връчен по надлежен ред на 11.01.2022г. на упълномощеното лице М.Т., поименен график за м.08.2021г., книга за дневни финансови отчети, Правилник за вътрешния ред и трудова дисциплина, Заповед № 52, Директор Дирекция "ИТ" - Монтана като административнонаказващ орган (АНО) намерил, че „Т.С. ЕООД гр.Бяла Слатина (технически погрешно посочено гр.Враца) в качеството си на работодател е извършило административно нарушение по смисъла на чл.415, ал.1 от КТ, поради което било санкционирано на същото основание.

В хода на съдебното следствие актосъставителя св.П. СТ. АНГ. пояснява, че книгата за дневни финансови отчети, както и финансовия отчет, който е прикрепен към нея, са били представени от лице, което е назначено във фирмата Т.С. към момента на проверката на място на 16.12.2021г. От данните на дружеството се виждало, че Б.М.Б. на 14.08.2021г. е приключила дневния финансов отчет, което означава, че е била на работа, а не е трябвало, защото в поименния график, който е иззет в оригинал към момента на проверката пишело, че тя трябва да е почивка на 14.08.2021г. Св.А. е категорична, че лицето Б.М.Б. на 14.08.2021г. е положила извънреден труд, има и подпис на лицето и нейните две имена в книгата. Ако не е била на работа, това няма как да е ОТРАЗЕНОТО В КНИГАТА. Св.А. посочва, че не е длъжна да установява лично, че на 14.08.2021г.

лицето е било на работа, защото книгата е официален документ, в който

лично лицето БОЙКА БОРИСОВА е удостоверила с подпис присъствието си в магазина, упражнявайки трудова дейност. Св.А. потвърждава установеното нарушение.

Нарушението се оспорва от Т.С. ЕООД, което чрез управителя Т. П. Т. излага следните доводи:

Съгласно разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, в НП следва да се съдържа пълно, точно и ясно описание на нарушението и да са посочени конкретните обстоятелства, при които същото е извършено, като следва да се посочат и доказателствата, които го потвърждават. В този смисъл, в обстоятелствената част на АУАН и НП следва да са посочени всички факти, касаещи съставомерните признаци на нарушението. Видно от съдържанието на АУАН и НП, в обстоятелствената му част се съдържа единствено правният извод на АНО, че аз като работодател съм допуснал полагане на извънреден труд от работниците и служителите извън смисъла на чл.144, ал.1 от КТ. Такава алинея в Кодекса не съществува, с което не мога да разбера в какво съм обвинена и напълно възпрепятства правото ми на защита. В протокол № 19033/19.03.2021г. Д „ИТ” - Монтана с предписание № 5 е приложена ПАМ, с която на основание чл.143, ал.2 от КТ не трябва да допускам работници да полагат извънреден труд извън смисъла на чл.144 от КТ. В този член от Кодекса има 6 подточки. На следващо място как единствено от касовата книга представена на 16.12.2021г. в моя обект магазин за обувки гр.Монтана ул.Цар Борис 3-ти № 17Б, АНО е възприел, че лицето БОЙКА МИЛЧЕВА БОРИСОВА е положила извънреден труд на 14.08.2021г.. С държавен вестник брой 52 от 02.07.2019г. Министерството на финансите прие и обнародва Наредба за изменение и допълнение на Наредба Н-18 от 2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, отпадна задължението на търговците да водят и съхраняват в обектите си касова книга. По Този начин, от касовата книга ли се доказва и отчита полагане на извънреден труд, без да се извърши реална проверка от инспекторите на място в обекта, с която да установи, че работника, наистина полага труд? Видно от от представеният поименен график, който е достоверният начин за отчитане на работното време Б.М.Б. е била в почивка.

При съставяне на АУАН и издаване НП е допуснато друго съществено

процесуално нарушение, водещо до отмяна на последното само на това основание. Процесният АУАН, с който е поставено началото на административнонаказателното производство е съставен след изтичане на три месечния срок от откриване на нарушителя по смисъла на чл. 34, ал.1 ЗАНН.

Предписание № 5 от протокол № 19033/19.03.2021г. за извършена проверка от 19.03.2021 г. е дадено с изрично определен срок за изпълнение - 10.04.2021г. Едновременно с това със същия този протокол съставилите го контролни органи по чл.399, ал.1 КТ са изискали от мен на основание чл.402, ал.1, т.2 КТ писмено да уведомя Дирекция "Инспекция по труда" за изпълнението на всички приложени с него принудителни административни мерки. При положение, че до 10.04.2021г. включително, в Дирекция "Инспекция по труда" - Монтана не съм представила вече изисканите доказателства за изпълнение на приложените принудителни административни мерки, далите предписанието контролни органи са били длъжни и са могли в деня, следващ изтичане на определения срок за изпълнението му - 12.04.2021г. (първият работен ден) да констатира не изпълнението му от мен. Следователно на 12.04.2021г. контролните органи са открили процесното нарушение по чл.415, ал 1 от КТ, като извършено от мен, а не както е описано в АУАН и НП – „При извършена проверка на 16.12.2021г. е констатирано полагане на извънреден труд на 14.08.2021г.” Допълнителна проверка за това не е била необходима фактически, нито нормативно извършването ѝ е било задължително. Законът не предписва процедура, по реда, на която да трябва да се документира това откриване. Доколкото допуснатото от мен неизпълнение по чл.415, ал.1 КТ е трябвало да се потвърди, следвало е тази информация да се провери от Дирекция „Инспекция по труда” - Монтана, съгласно чл.402, ал.1, т.2 КТ в 3-месечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН за съставянето на акт, съгласно чл.36 ал.1 ЗАНН. В случая последващата проверка е извършена от Дирекция „Инспекция по труда” - Монтана повече от девет месеца след определения краен срок за изпълнение на предписание № 5 от протокол № 19033/19.03.2021г. Така в хода на тази последваща проверка Дирекция „Инспекция по труда” - Монтана е установила известното ѝ от 12.04.2021г. нарушение по чл.415, ал.1 от КТ.

С протокола от тази последваща проверка Дирекция „Инспекция по труда” - Монтана не е направила нищо друго освен писмено да констатира нарушението по чл.415, ал.1 КТ, след като извършването му и извършителят

му са станали служебно известни на контролните органи от същата дирекция, считано от 12.04.2021г. Едно и също нарушение не може да бъде открито два пъти, затова релевантно е първото по ред негово откриване на посочената по горе дата, към която дата Дирекция „Инспекция по труда” - Монтана е знаела и за изтичане на срока на даденото задължително предписание под № 5. Констатацията, направена в протокол № 2141464/11.01.2022г. от последваща проверка от 11.01.2022г. единствено удостоверява продължаващото вече известно на контролните органи неизпълнение на същото това предписание от същия работодател, поради което не следва да се приеме, че това е датата на откриване на нарушителя.

Поради изложеното, може да се приеме, че 3-месечният срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН от откриване на нарушителя в случая е започнал да тече от 12.04.2021г. и е изтекъл на 12.07.2021г. С т.1 от Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014 г. на ВКС и ВАС, задължително за съдилищата, съгласно чл.130, ал.1 от ЗСВ, сроковете по чл.34 ЗАНН се приеха за давностни, с приложимост на основанията за спиране и прекъсване на давността за наказателно преследване. Същевременно за периода 12.04.2021г. - 12.07.2021г. не са налице каквито и да е било действия на контролните органи срещу мен за административнонаказателно преследване по случая, които да са прекъснали срока по чл.34, ал.1 ЗАНН, съгласно чл.81, ал.2 НК вр. чл. 11 ЗАНН.

Предвид обстоятелството, че ЗАНН няма регламентация, за погасяването на наказателното преследване по давност субсидиарно се прилагат нормите от общата част на НК, съгласно чл.11 ЗАНН, а съгласно чл.79, ал.1, т.2 от НК наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената от закона давност. Последиците от изтеклата давност са и процесуални, и материалноправни – тя погасява преследването на нарушителя, но и препятства неговото санкциониране. Следователно изтеклия на 12.07.2021г. 3-месечен давностен срок по чл.34, ал.1 ЗАНН с изключил от тази дата правото на държавата да образува срещу мен административно-наказателно производство с акт за установяване на твърдяното нарушение по чл. 415, ал.1 КТ и да наложи санкция за извършването му. Тази давност, погасява административно-наказателната отговорност, като прави недопустимо административно-наказателно

производство.

В случая след като АУАН не е бил съставен в продължение на три месеца от откриване на нарушителя - 12.04.2021г., съгласно разпоредбата на чл.34, ал.1 ЗАНН административнонаказателното производство не е следвало да се образува, а образуването с АУАН № 12-2200028 е следвало да се прекрати от административнонаказващия орган по чл.416, ал.5 КТ. Наказателното постановление е незаконосъобразно издадено, след като административно-наказателното преследване е *ex lege* изключено, съгласно чл.79, ал.1, т.2 НК вр. чл. 11 ЗАНН, поради изтичане на 12.07.2021г. на предвидената с чл.34, ал.1 ЗАНН 3-месечна давност за образуване на административнонаказателно производство след откриване на извършителя му на 12.04.2021г.

На следващо място липсата на изрично посочване на датата на извършване на нарушението, заменено с лаконичното отразяване на датата на констатирането му по никакъв начин не удовлетворява императивните изисквания на чл.42. т.3. предл.1 ЗАНН, респективно чл.57, ал.1, т.5. предл.2 ЗАНН за нейното фиксиране. Датата на извършеното нарушение представлява съществен елемент от "административното обвинение", тъй като същата детерминира и рамките на реципрочната защита от страна на нарушителя. В действителност в акта и в наказателно постановление е отразено, че задължителното предписание № 5 дадено с Протокол за извършена проверка № 19033/19.03.2021г. на Д "ИТ" - Монтана е следвало да бъде изпълнено в срок до 10.04.2021г., т.е. твърдяното неизпълнение ще бъде довършено на следващия ден - 12.04.2021г. (първия работен ден), която дата трябва задължително да бъде посочена от актосъставителя и наказващия орган.

Всички тези съществени нарушения на материалните и процесуални правила, водят до незаконосъобразността на издаденото НП.

В писмена защита, изложените доводи в допълнителната жалба се повтарят от управителя Т. П. Т..

Съобразно доказателствата по делото съдът намира, че АНО е приложил правилно закона. Събраните по делото писмени и гласни доказателства доказват извършено административно нарушение по чл.415, ал.1 от КТ – "Който не изпълни принудителна административна мярка

(ПАМ), приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10000 лв”. ПАМ е и задължително предписание спрямо работодател по смисъла на чл.404, ал.1, т.1 от КТ.

Настоящият съд не споделя доводите на „Т.С. ЕООД гр.Бяла Слатина и кредитира показанията на св.А. и св.А., които са обективни, последователни и прецизни. В подкрепа на доказаното за извършено нарушение са и показанията на св.П., както и писмените доказателства – поименен график за м.08.2021г., заверено копие на извадка от книга за дневни финансови отчети, Правилник за вътрешния ред и трудовата дисциплина и Заповед № 52. От извадката на книгата за дневни финансови отчети, която е официално писмено доказателство е видно, че на 14.08.2021г. лицето Б.М.Б. е била на работа като продавач – консултант в магазин за обувки, находящ се в гр.Монтана, ул.Цар Борис III № 17Б, обект на „Т.С. ЕООД гр.Бяла Слатина, а съгласно поименния график за м.08.2021г. лицето БОРИСОВА е следвало да бъде в почивка, т.е. на 14.08.2021г. БОРИСОВА е полагала извънреден труд в нарушение на изискванията на чл.144 от КТ.

След анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, според настоящия съд при установяване на административното нарушение, не са допуснати съществени процесуални нарушения, в т.ч. от вида на посочените в допълнителната жалба и писмена защита, спазени са изискванията на ЗАНН и КТ при съставяне и връчване на АУАН в т.ч. чрез описание на всички факти и обстоятелства на установеното нарушение, и впоследствие при изготвяне на обжалваното НП и връчването му. Технически погрешно в НП е посочено – чл.144, ал.1 от КТ, коректно посочено в АУАН и др. документация по случая – чл.144 КТ, чл.143, ал.2 от КТ. Според настоящият съд не е допуснато съществено процесуално нарушение чрез допуснатата техническа грешка в НП и АУАН с посочена дата 09.03.2021г., вместо 19.03.2021г. на Протокол № 19033. Според настоящият съд не е допуснато съществено процесуално нарушение, защото не се установява да е било ограничено правото на защита на жалбоподателя „Т.С. ЕООД гр.Бяла Слатина.

Действащата редакция на НАРЕДБА № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в

търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, към 16.12.2021г. и към настоящия момент, не изключва задължението на лицето по чл.3 от Наредбата със стационарен търговски обект, да води и съхранява в обекта, книгата за дневните финансови отчети за текущата година – за лицата, използващи ЕСФП. Лицето по чл.3 от цитираната Наредба е всяко лице, което регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на [Закона за платежните услуги и платежните системи](#), или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на [Закона за пощенските услуги](#). Когато плащането се извършва чрез пощенски паричен превод, на клиента се предоставя хартиен или в електронен вид документ, съдържащ най-малко информацията по [чл.26, ал.1, т.1, 4, 7 и 8](#). Очевидно е от цитираните разпоредби на Наредба Н – 18/2006г., че за процесния търговец не е отпаднало да води и съхранява в обекта книга за дневните финансови отчети, която на 14.08.2021г. е била оформена от работещата (иначе водеща се в почивка съгласно поименен график за м.08.2021г.) Б.М.Б.. Настоящият съд намира това възражение за изцяло необосновано, защото то не кореспондира с нормативните изисквания и доказателствата по делото, а също така и с житейската логика – след като „Т.С. ЕООД твърди, че не е следвало да води и съхранява книга за дневни финансови отчети, логичен е въпроса защо води и съхранява такива книга, оформена по надлежен ред на 14.08.2021г. от продавача – консултант БОЙКА БОРИСОВА. Отговорът е, защото нормативно изисквано е било това съгласно разпоредбите на Наредба Н – 18/2006г. Поради изложените доводи, настоящия съд намира това възражение за необосновано.

Според настоящият съд не е налице и нарушение по чл.34 от ЗАНН, тъй като процесното нарушение е открито на 16.12.21г. на място в обекта и по документи на 11.01.2022г., АУАН е съставен на 07.02.2022г. и НП е издадено на 04.03.2022г., като управителя Т. П. Т. превратно тълкува разпоредбата на чл.34 от ЗАНН имайки предвид датата 10.04.2021г., респ. 12.04.2021г., а не

датата на откриване на процесното нарушение. Дори да се приеме, че датата на неизпълнение следва от 12.04.2021г., респ., че нарушението тогава е започнало, едногодишния срок по чл.34 от ЗАНН е спазен и липсва нарушение в подобна насока. Според настоящият съд налице е т. нар. продължено нарушение, което е било довършено на 16.12.2021г.

Процесното нарушение се изразява в неизпълнение на задължително предписание № 5 по Протокол от предходна проверка изх. № 19033/19.03.2021г., който протокол е бил надлежно връчен на 19.03.2021г. на упълномощено лице – М. Р. Т.. Нарушението е достатъчно ясно индивидуализирано, при спазване изискванията на ЗАНН, в т.ч. и на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, безспорно доказано, без да е допуснато съществено процесуално нарушение, което да е довело до ограничаване правото на защита на нарушителя работодател. Това, че в НП технически погрешно е посочена разпоредбата на чл.144 от КТ – посочено е чл.144, ал.1 КТ, и технически погрешно е посочена датата 09.03.2021г., вместо 19.03.2021г. на Протокол № 19033, според настоящия съд също не е съществено процесуално нарушение, налице е хипотезата на чл.53, ал.2 от ЗАНН - Наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

До приключване на съдебното следствие пред първоинстанционния съд, не бяха представени доказателства, които да обективират приложението на чл.415в, ал.1 от КТ – тази разпоредба изисква незабавно отстраняване на установеното нарушение, а в случая е налице неизпълнение на задължително предписание на контролен орган в указан срок – до 10.04.2021г., в т.ч. до съставяне на АУАН на 07.02.2022г., без наличие на искане за удължаване срока на предписанието, или данни, че предписанието е било оспорено по съдебен ред. Имайки предвид тежестта на извършеното нарушение – неизпълнение на задължително предписание на контролен орган в указания срок, по повод съобразяване на основно трудово задължение на работодателя, настоящия съд намира, че правилно административнонаказващия орган не е приложил чл.415в КТ, приемайки, че не е налице маловажен случай. Специална разпоредба на чл.415в КТ изключва приложението на общата по чл.28 от ЗАНН, за да се навеждат доводи в тази насока. Заради спецификатата на процесното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, според

настоящия съд, е налице доказано по несъмнен начин неизпълнение на задължително предписание № 5 по Протокол от предходна проверка изх. № 19033/19.03.2021г., което не е отстранено веднага, поради и което не следва да се прилага чл.415в от КТ. Цитираният протокол е връчен по надлежен ред на 19.03.2021г. на упълномощеното лице М. Р. Т., т.е. работодателя „Т.С. ЕООД гр.Бяла Слатина с управител Т. П. Т. е бил надлежно известен за предписание № 5 по протокол изх. № 19033/19.03.2021г. и въпреки това не е го е изпълнил, не само в указания срок, но и към 14.08.2021г. и към момента на съставяне на процесния АУАН.

Съдът намира, че с наложената като размер имуществена санкция, административнонаказващия орган НЕ е съобразил в пълнота обстоятелствата по чл.27, ал.2 и чл.83 от ЗАНН. Съдът констатира, че с оглед тежестта на извършеното нарушение и обстоятелствата при които е извършено, наложената имуществена санкция в размер на 2000 лева е завишена по размер. Съдът изследва конкретната тежест на процесното нарушение през призмата на приложението на чл.415, ал.1 от КТ, отчитайки обаче и пандемичната обстановка и последиците от нея в здравен, социален и икономически характер и наблюдаващите се понастоящем неблагоприятни инфлационни процеси, като намира, че имуществена санкция в размер на 2000 лева е несъответна на тежестта на процесното нарушение. Предвид горното съдът намира, че наложената като размер имуществена санкция от 2000 (две хиляди) лева следва да се намали на 1500 (хиляда и петстотин) лева. Съдът намира, че така определена като размер имуществената санкция съответства на тежестта на извършеното нарушение и е съобразена с разпоредбите на чл.27, ал.2 и ал.5 и чл.83 от ЗАНН.

Предвид заявеното искане от пълномощника на въззиваемата страна за присъждане на разноски по делото и с оглед неговия изход, жалбоподателя ЮЛ следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.63д (Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.) вр. с чл.37 от ЗПП вр. с чл.27е от НЗПП, настоящия съд намира, че на ИА „ГИТ” към което ЮЛ се числи Д „ИТ” – Монтана, съобразявайки изм., Д В бр.74 от 2021г., в сила от 1.10.2021г., следва да се присъдят 100 (сто) лева юрисконсултско възнаграждение, отчитайки действителната правна и фактическа сложност на

делото.

На основание горното и чл.63, ал.2, т.4 от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021 г.), съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 12-2200028/04.03.2022г. на Директор Дирекция „Инспекция по труда” - Монтана, с което на „Т.С. ЕООД, ЕИК xxxxxxxx, гр.Бяла Слатина, представлявано от управителя Т. П. Т. с посочен адрес в гр.Бяла Слатина, в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.415, ал.1 от КТ, като НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция от 2000 (две хиляди) лева, на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

ОСЪЖДА „Т.С. ЕООД, ЕИК xxxxxxxx, гр.Бяла Слатина да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр.София (към което ЮЛ се числи Дирекция ИТ – Монтана), разноски по съдебното производство в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва пред АС - Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____